

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
Юридичний факультет
Кафедра цивільно-правових дисциплін і трудового права
імені професора О.І. Процевського

***«Актуальні проблеми
приватного та публічного
права»***

**Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 91-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН
України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча
науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І.**

**27 березня 2020 року
м. Харків**

УДК 349.2:342.727

ББК 67.305

А 43

Актуальні проблеми приватного та публічного права : матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції присвяченої 91-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І. (27 березня 2020 року). – Харків, 2020. – 236 с.

У матеріалах збірника представлені результати наукових досліджень вчених, присвячених актуальним проблемам приватного та публічного права.

Видання адресоване вченим, аспірантам, докторантам, викладачам закладів юридичної освіти, працівникам суду, адвокатури, органам юстиції, співробітникам Державної служби зайнятості України, практикуючим юристам, громадським діячам, профспілковим активістам, іншим особам, що цікавляться проблемами приватного та публічного права.

Матеріали конференції оприлюднені у електронному вигляді на сервері відкритого електронного архіву (репозитарію) Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди EKhNPUiR (електронний архів): <http://dspace.hnpu.edu.ua/> та на сайті юридичного факультету: <http://www.hnpu-laws.in.ua/> у розділі «Наука».

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники та їх наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

Конаневич Ю.Г.	
Понятие и содержание хозяйственной деятельности	203
Гладкая Е.Н.	
Право собственности профессиональных союзов и его гарантии: отдельные вопросы правового регулирования	206
Мешкова К.О.	
Деякі питання співвідношення корпоративного договору та статуту в товариствах з обмеженою відповідальністю.....	210
Альошин В.В.	
Щодо деяких питань забезпечення виконання зобов'язання.....	213
Гелашвілі А.Г.	
Роль держави в гарантуванні права дитини на належне утримання	217
Ивуть Н.И.	
Право на обращение в суд с заявлением об ограничении или лишении несовершеннолетних в возрасте от четырнадцати до восемнадцати лет права самостоятельно распоряжаться своими заработком, стипендией или иными доходами	220

**Секція «Адміністративне право. Адміністративне процесуальне право.
Митне та податкове право. Фінансове право»**

Хрідочкін А.В.	
Основні напрями вдосконалення адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері інтелектуальної власності в Україні	224
Задихайло О.А.	
До питання оновлення предмета адміністративного права України.....	227
Алдохіна Л.М.	
Деякі проблеми правового регулювання використання альтернативних джерел енергії в Україні	230

**Секція «Теорія та історія держави і права. Філософія права.
Конституційне право. Муніципальне право»**

Сухопаров В.П.	
Пользовательские соглашения как основа правоотношений на видеохостинге между его владельцем и блогером	233

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 7 грудня 1984 р. № 8073-Х. URL.: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/80731-10>.

3. Світличний О. П., Слюсаренко С. В., Тандир О. В. Захист прав суб'єктів права інтелектуальної власності адміністративним законодавством : монографія. Київ : НУБіП України, 2015. 181 с.

4. Микитин В. І. Окремі аспекти наслідків порушення прав інтелектуальної власності. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Юридичні науки. 2016. Вип. 2(1). С. 79-83.

УДК 342.92

Orcid 0000-0001-5259-4590

Задихайло Олена Анатоліївна,

доцент кафедри державно-правових дисциплін,
міжнародного права і права Європейського Союзу
ХНПУ імені Г.С. Сковороди,
кандидат юридичних наук, доцент

ДО ПИТАННЯ ОНОВЛЕННЯ ПРЕДМЕТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Питання предмета адміністративного права за останні роки стало одним з найбільш дискусійних серед вчених-адміністративістів і це не випадково, адже в умовах соціально-економічних та політичних перетворень, що відбуваються сьогодні в Україні, змінюються і традиційні погляди на галузь адміністративного права.

Проблематика предмета адміністративного права розглядалась у наукових працях таких дослідників, як В. Авер'янов, О. Бандурка, Ю. Битяк, К. Бельський, В. Галуцько, В. Гаращук, І. Голосніченко, Т. Коломоєць, В. Колпаков, Є. Кубко, Є. Курінний, Р. Мельник, В. Настюк, С. Петков, Н. Писаренко, Л. Попов, А. Селіванов, С. Стеценко та ін. Це пов'язано, насамперед, з тим, що предмет адміністративного права є одним із найбільш складних теоретико-методологічних питань цієї галузі публічного права, норми якої регулюють суспільні відносини, що складаються у таких сферах як функціонування виконавчої влади, місцевого самоврядування, державне управління економікою, соціально-культурною, адміністративно-політичною сферами життя та ін.

Перехід України до ринкових умов господарювання, набуття нею статусу незалежної, демократичної правової держави зумовили створення нової системи державного управління шляхом проведення адміністративної реформи в державі. Таким чином зазнала суттєвих змін і сама галузь адміністративного права, яку в сучасних умовах починають розглядати насамперед з позицій

пріоритету особи у взаєминах з державою. Норми адміністративного права сприяють належній реалізації прав, свобод і законних інтересів громадян у виконавчо-розпорядчій сфері відносин, гарантують їх захист від можливих порушень з боку органів державної влади. Реформування сучасного адміністративного права зумовило істотні зміни і по відношенню до предмета цієї галузі.

«На сьогодні необхідність перегляду оцінки характеру предмета адміністративного права об'єктивно підтверджується закономірностями суспільного розвитку і, зокрема, тим, що в сучасних умовах має поступово змінитися сама ідеологія виконавчої влади – від керування держави людиною і суспільством до служіння держави інтересам людини і суспільства» [1, с. 268].

Оцінюючи сукупність суспільних відносин, що підлягають регулюванню адміністративно-правовими нормами, слід зазначити, що до сфери регулювання адміністративного права входить широке коло відносин, які виникають в процесі зовнішньоорганізаційної діяльності органів публічної адміністрації, тобто реалізації повноважень органів виконавчої влади у сфері управління економічною, соціально-культурною та адміністративно-політичною сферами життя, а також повноважень виконавчої влади, делегованих державою органам місцевого самоврядування. При цьому більшість відносин, що виникають у цьому сегменті предмета адміністративного права характеризуються нерівноправним положенням суб'єктів, тобто будуються за принципом «влада-підпорядкування».

Окрім зовнішніх, до предмета адміністративного права, належать також внутрішньоорганізаційні управлінські відносини. Внутрішньоорганізаційна управлінська діяльність апаратів усіх органів публічної адміністрації та адміністрацій державних підприємств, установ та організацій являє собою суспільні відносини, що виникають усередині цих органів (наприклад, апарату прокуратури, суду, Офісу Президента України, Верховної Ради України, адміністрації державного підприємства та ін.) під час розподілу повноважень між керівником, його заступниками, структурними підрозділами, забезпечення службової діяльності працівників тощо. Як зазначається в літературі з адміністративного права, така внутрішньоорганізаційна діяльність є допоміжною по відношенню до основної діяльності.

До предмета адміністративного права відносяться також суспільні відносини, пов'язані з наданням громадянам та юридичним особам різноманітних адміністративних (управлінських) послуг. Адміністративні послуги являють собою діяльність органів публічної адміністрації щодо задоволення певних потреб особи, яка здійснюється за її зверненням (реєстрація, ліцензування, надання дозволів, оформлення та видача довідок тощо). Слід підкреслити, що введення інституту адміністративних послуг суттєво змінює пріоритети у відносинах між громадянами та публічною владою, висуваючи на перший план права, свободи та законні інтереси громадян. Держава повинна не управляти суспільством, а надавати йому

послуги. Громадяни у відносинах з державою виступають не прохачами, а споживачами послуг.

Важливим і новим сегментом предмета адміністративного права стали відносини у сфері адміністративного судочинства (адміністративної юстиції). Створення і функціонування у правовій системі України окремої ланки адміністративних судів стало реальним засобом захисту прав, свобод і законних інтересів осіб від порушень з боку органів державної влади. Таким чином дії чи бездіяльність органів публічної адміністрації стало можливим оскаржувати не тільки в позасудовому порядку (шляхом подання адміністративної скарги), а і в судовому (шляхом звернення з позовом до адміністративного суду). Правовою основою для діяльності адміністративних судів став Кодекс адміністративного судочинства України, який набув чинності 1 вересня 2005 р. і встановив порядок здійснення судочинства в адміністративних судах.

Особливою складовою предмета адміністративного права є адміністративно-деліктні відносини, що виникають у разі вчинення відповідним суб'єктом діянь, які порушують визначені в державі правила поведінки щодо громадського порядку, власності, прав і свобод громадян, встановленого порядку управління. З метою відповідного реагування з боку держави компетентні державні органи наділені повноваженнями щодо притягнення осіб, винних у вчиненні адміністративних правопорушень до відповідальності та застосуванні до них особливих санкцій – адміністративних стягнень.

Таким чином до предмета адміністративного права входять суспільні відносини, що виникають у процесі:

1) зовнішньоорганізаційної діяльності органів публічної адміністрації у сфері публічного управління економічною, соціально-культурною та адміністративно-політичною сферами життя;

2) внутрішньоорганізаційної діяльності апаратів усіх органів публічної адміністрації та адміністрацій державних підприємств, установ та організацій (включаючи відносини у зв'язку з проходженням публічної служби);

3) діяльності органів публічної адміністрації щодо забезпечення реалізації та захисту в адміністративному порядку прав і свобод громадян, надання їм, а також юридичним особам різноманітних адміністративних послуг;

4) реалізації юрисдикції адміністративних судів і поновлення порушених прав громадян та інших суб'єктів адміністративного права;

5) застосування заходів адміністративного примусу, включаючи адміністративну відповідальність, щодо юридичних і фізичних осіб.

Отже на сьогодні є всі підстави стверджувати, що в умовах постійного виникнення нових суспільних відносин у сфері публічного управління, що потребують регулювання нормами адміністративного права, проблематика визначення предмета адміністративного права потребує подальшої уваги

вчених-адміністративістів, вироблення єдиного підходу щодо визначення кола відносин, що входить до предмета адміністративного права, окреслення тенденцій та прогнозування напрямів його розвитку.

Список використаних джерел:

1. Авер'янов Вадим Борисович. Вибрані наукові праці / упорядники : О. Ф. Андрійко (керівник колективу), В. П. Нагребельний, Л. Є. Кисіль, Ю. С. Педько, В. А. Дерещ, А. А. Пухтецька, А. В. Кірмач, Л. В. Люлька [за заг. ред. : Ю. С. Шемшученка, О. Ф. Андрійка]. К. : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2011. 448 с.

УДК 351.824.11

Orcid 0000-0001-8957-0517

Алдохіна Людмила Миколаївна,
аспірант кафедри державно-правових дисциплін,
міжнародного права і права Європейського Союзу
ХНПУ імені Г.С. Сковороди

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ

Одним із пріоритетів сучасного розвитку енергетики в усьому світі є підвищення енергоефективності та використання енергії з відновлюваних та альтернативних джерел. Незворотне виснаження світових вуглеводневих ресурсів, постійне зростання цін на енергоносії, проблеми екологічного забруднення навколишнього природного середовища змушують сьогодні більшість розвинених країн Європи та світу формувати нові енергетичні стратегії, спрямовані на розвиток альтернативної енергетики. Адже альтернативні джерела енергії, на відміну від традиційних, таких як нафта, природний газ, вугілля не завдають істотної шкоди навколишньому природному середовищу. Крім того, використання альтернативних джерел енергії зменшує залежність держави від імпорту необхідних ресурсів. Особливо актуальною зазначена проблема є для України, яка не володіє достатнім ресурсним запасом невідновлювальних джерел енергії і залежить від зовнішніх енергетичних постачань. Це ставить перед нашою державою нові економічні та технологічні завдання, оскільки в умовах зростаючого підвищення цін на енергоносії, енергоємна національна економіка, що розвивається, зазнає значних втрат, що призводить до зниження рівня виробництва та гальмування соціально-економічного розвитку. Тож питання зниження енергозалежності через формування ефективної програми енергозбереження та розвитку альтернативної енергетики в Україні є на